

చిత్రానికి హత్య

[చిన్న కథ]

చిత్రకారుడు సేట్జీ రెండో భార్య చంపను హరించాడు. సేట్జీ సామాన్యుడా! ఆశ్రయమిస్తూనే సేట్జీ చతురతగా చిత్రకారుడిమీద కసి తీర్చుకున్నాడు. చిత్రకారుడి చిత్రాలన్నీ సేట్జీ ఇంట్లో మగ్గి పోయాయి. ఒక ఉత్తమ చిత్రానికి చిత్రకారుని కళ్ళ ఎముకలు హత్య, ఆ హత్యతో అతని మరణం పూర్తి వింది.

రచయిత :

గుంటూరు సత్యనారాయణ, ఎం. ఏ.

ఆ చిన్న నుదురూ, పొదలవంటి కనుబొమలూ, వంకరతిరిగిన ముక్కు, అడ్డదిడ్డంగా ఉన్న పలుకరసా, మాసినవాల్లెవరూ నేటుజీని కళాపిపాసగలవాడనుకోరు. అమితమైన ధనసంపత్తి, నలభయ్యోపడిదాటినా మొక్కపోని శరీరం, చక్కటి రెండో పెళ్ళి పెళ్ళాం— ఏవీకూడా కళాపిపాసను నూచించవు. కాని, సేట్జీ మేడలో ఎక్కడమాచినా చిత్రాలే. అందులో ఒక చిత్రం కూడా విదువందల తక్కువఖరీదు లేదు; ఆగదుల్లోకి వెళ్ళిన చిత్రకారుడికి వేరే సిఫారసు అక్కరలేను. ప్రతి చిత్రకారుడూ మొదట సేట్జీని, తరువాత ప్రపంచాన్ని మెప్పించడానికి యత్నించేవాడు. చిత్రకళాకాశల్యం గుర్తించడంలో సేట్జీది అంజవేసినచేయి.

కాని ముఖాముఖిగా అతణ్ణిమాసిన

వాళ్లు చాలతక్కువ. అందుమాలాన్ని అతణ్ణిగురించి ఎన్నో కట్టుకథలు గిరాకిగా ఉండేవి. సాధారణంగా అంత క్రూరుడు ఉండడని ప్రతీతి. ఈ అపవాగుమీద, అతడి కళాపిపాస చక్కగా ప్రకాశించింది.

ఆదినం ప్రతి పత్రికలోనూ, నాటి చిత్రచనాప్రదర్శనంలోని “నటరాజ తాండవం” చిత్రంగురించి అంతులేని ప్రశంసలు ప్రచురింపబడ్డవి. ప్రతివారూ ఆదేమాట. క్రమంగా సేట్జీ చెవుల్లో పడ్డది. ఆమరునాడు అతడు ప్రదర్శన కాలకు వెళ్ళేడు...

ఎన్నడూరాని సేట్జీ వచ్చేడంటే, ఆ ‘నటరాజు’ని చిత్రించిన కళాకారుడిదే అదృష్టం అనుకున్నారంతా. జనులు తండోపతండంగా వచ్చారు— సేట్జీ ఆ బొమ్మను ఎంతకు కొంటాడో చూడానికి. సేట్జీ లోనికి వెళ్ళగానే ఆచిత్రం

ఆహ్లానించింది. ఒకసారి చూచేడు. అంతే...మరి ఆచిత్రం దృష్టే లేకుండా జనం విస్తుబోయింది. ఒకనూలను గోడకువేలాడుతున్న, చిన్న చిత్రందగ్గరకు తిన్నగా వెళ్ళి అతడు ఆగిపోయేడు. ‘సముద్రుడు’ ఆచిత్రం పేరు. దిగువ చిన్న చీటిపై ‘అమ్మ బడగు’ అని చదివేడు. చిత్రకారుడిపేరు చూచేడు— రామం... మాటాడకుండా తిరిగివచ్చేడు.

మరునాడు పత్రికలన్నీ ఆ చిన్న చిత్రాన్ని ఆమితోత్సాహంతో ప్రశంసించేయి. రామానికి చిత్రరచనలో ఉన్న తస్మానం ఏర్పడింది... తరువాత పత్రికలు చెప్పేయి, ఆచిత్రానికి నేటుజీ రెండు వేలిచ్చేడని...

ఆపేళ్ళ రామం, శుభ్రమైన బట్టలు వేసుకు సేట్జీ ఇంటికి విందుకు బయలుదేరేడు. సేట్జీ గుమ్మంవద్ద స్వాగతం ఇచ్చి లోనికి తీసుకెళ్ళేడు. విందుదగ్గర రామానికి తనభార్యను పరిచయం చేశాడు: చంప పందొమ్మిదేళ్ళప్పిల్ల; చాలా అందమైనది; సేట్జీ డబ్బుకు బలియైనది. రామాన్ని చూడగానే ఆమెకు నూతన వికాసం కలిగింది..

రామం చిత్రాలు రాస్తున్నాడు; సేట్జీ తప్పకుండా వాటిని కొంటున్నాడు. నిత్యం రామం సేట్జీ ఇంటికి వెళుతూండేవాడు. క్రమంగా చంపకూ, రామానికి సంబంధం ఏర్పడ్డది. చడి చప్పుడూ లేకుండా ఒకనాడు ఇద్దరూ లేచిపోయారు..

సేట్జీ: లింబలేడు. అతడి మానం ప్రపంచాన్ని విస్తుపరిచింది. ఆమె సంగతే ఎత్తేవాడుకాడు; పైగా ఎవరైనా ఆపూసెత్తితే, నవ్వుతూ ‘నాళ్ళప్రేమ నేనెందుకు కాదనాలి?’ అనేవాడు.

ఇప్పటికీ నేటుజీ రామం చిత్రవస్త్రే, మునుపటికన్న ఎక్కువధనం యిచ్చి కొనేవాడు. ఎవరన్నా ఆసంగతి తెన్నే, నిట్టూర్చి: 'ఆచిత్రకారుడి దా ప్రతిభ. నేనేం చెయ్యగలను?' అనేవాడు!

౨

కొన్ని నెలల తరువాత, రామం ఎక్కడున్నది బహిరంగమైంది. నేట్ జీ వెంటనే, వారిద్దరినీ త్నమించి, తనవద్దనే ఉండమని జాబువ్రాసేడు; తనకేమీ అనూయలేదనీ, రామంచిత్రాలంటే తన కభిమానం రోజురోజుకూ ఎక్కువైపోతున్నదనీ, తనవద్దనే ఉండి చిత్రాలు వ్రాయవలసిందనీ, రాసేడు. రామం చాలా పశ్చాత్తాపపడి, తిరిగివచ్చేడు.

నేట్ జీ నవ్వుతూ 'అబ్బాయ్! మిమ్మల్ని చూస్తే నాకు నవ్వువస్తోంది. మీ ఇద్దరిమధ్యా ఆసురాగంఠం లే నేను కాదంటానా? వింతగా ఉందా? నీకు బోధపడదు. నీ చిత్రాలన్నీ కొనెయ్యాలని నా ఆశయం. నీ పేరుతో నా పేరుకూడా శాశ్వతంగా ఉండిపోవాలి. డబ్బుతో అనురత్యం కొనుక్కుంటున్నాను!'

ఈభరోసాతో రామానికి పూర్తిగా ధైర్యంవచ్చింది. నేట్ దగ్గరే బస చేశాడు. అహోరాత్రాలు విసుగూ విరామం లేకుండా చిత్రాలు రాసి ఇస్తున్నాడు నేట్ జీకి. పై ప్రపంచాని కిదో తమాషాగా ఉంది... రామం క్షీరి ఖండాంతరాలు వ్యాపించింది. కాని, ఒక్కరూ ఆతడి చిత్రాలు ఇతరుచోట్ల చూడలేదు. అన్నీ నేట్ భవనాన్ని ఆలంకరిస్తున్నాయి. కాని నేటుజీ ప్రాపే ఆతడి క్షీరికి కారణం అయింది...

చిత్రాంతిలేకుండా పని చెయ్యడంతో రామానికి జబ్బుచేసి, చాలాకాలం మంచం పట్టేడు...

౩

ఆవేళ నేటుజీ భవనం నిశ్శబ్దంగా, కళావిహీనంగా ఉంది. సాయంత్రం ఆరుగంటలవేళ. ఆపెద్దగదిలో గోడల నిండా రామం చిత్రాలు వ్రేలాడుతున్నాయి. గదిమధ్య, పట్టుపరుపుల్లో శల్యమై, రామం బాధపడుతున్నాడు. కిటికీలన్నీ మూసిఉన్నాయి. ఇక నిమిషాలమీదవుంది అతడిజీవితం. నేటుజీ మంచందగ్గర నుంచుని, రోగి కళ్ళలోకి చూస్తున్నాడు తీక్షణంగా. నేటుజీ కళ్ళలో, ఇదివరకెన్నడూ తయూడని, మెరుగు కనుపించింది రామానికి; భయంతో ఒడికి కళ్లు మూసుకున్నాడు... అంత నేపయాక, నేటుజీ:

'రామం!'

రామం కళ్లు విప్పేడు,

'అబ్బాయ్! ఇక కొన్ని నిమిషాల్లో నీ కిటికీలతో బుణం తీరిపోతుంది. నువ్వు నాకు తీరిన ఆపకారంచేకేవు. నేను చింపను ఎంత ప్రేమిస్తున్నానో నీకు తెలిసే. నువ్వు రచ్చి మమ్మల్ని కరుచేకేవు. పొందిన ఆపకారం మరచిపోడం నాజాతకంలో లేదు. ఇన్నాళ్లు నేను

చిత్రాలన్నీ ఎందుకు కొన్నానో తెలుసుకున్నావా? నీ చిత్రం ఒక్కటి పైకి పోకుండా కొన్నాను. ఇక పైకిపోవు. నాలో హరించినా తాయి. నీకు అమరత్వంలేదు. నీతో నీక్షీరి హరించినా తుండ్. ఇందులో ఒక్క చిత్రంకూడా వెలుతురు చూడదు!'

రామానికి క్రమంగా బోధపడింది నేటుజీ ఎంత చతురంగా, ఎంత హోరంగా కనీ తీర్చుకొంటున్నాడో. మాటాడలేకపోయాడు. నీరసమైన కళ్ళతో ఆ 'సముద్రుడు' చిత్రాన్ని చూస్తున్నాడు. గుండెలలో బాధ ఎక్కువైంది. క్రమంగా చీకటి ఎక్కువైంది. గదిలో వస్తువులు లీలగా కనుపిస్తున్నాయి...

నేటుజీ లీల క్రమంగా మంచందగ్గర నుంచి కదిలింది; చేతిలో కత్తి విప్పింది; క్రమంగా, చట్రంలో అమర్చిన 'సముద్రుడు' చిత్రంవైపు సాగింది... చెయ్యి పైకి లేచింది...

రామం, అంత్య ప్రయత్నంతో 'నేటుజీ' అన్నాడు వినుపించని స్వరంతో... 'కనక్'...

చిత్రం 'ఫర్లు' మన్నది... రామం శరీరం వెనక్కు పడ్డది...

ఆలసించిన దొరకని హాస్యగ్రంథాలు

5 ఆణాల పోస్టు బిల్లులు పంపితే

1. చెళ్లన్న ఎలాపిలవడం 2. అనుమానాలు ఆయన - ఆవిడ,
3. ధ్రువ, 4. చింకిజోడు, 5. తాళంచెవి తగాదా.

అనే ఐదు కడుపుబ్బ నవ్వింపు హాస్యగ్రంథాలు పోస్టేజీ మేమే భరించి మీకు పంపిస్తాము.

— నే తే పంపించండి —

ఆంధ్ర భూమి బుక్కుడిపో, వేవేరి పోస్టు, మద్రాసు.